ČASOPIS PRO MODERNÍ FILOLOGII 106, 2024, Č. 2, S. 160–175

OPEN ACCESS

„Je to tvoj priateľ alebo *PRIATEĽ-priateľ*?“ Fonologické vlastnosti kontrastívnej reduplikácie (CR) v angličtine

Sára Petrechová (Praha)

“IS HE YOUR FRIEND OR *FRIEND-FRIEND*?”: THE PHONOLOGICAL PROPERTIES OF CONTRASTIVE REDUPLICATION (CR) IN ENGLISH

Contrastive reduplication (CR) (e.g., *milk-milk or soy milk*) has emerged as a notable linguistic phenomenon in both spoken and written English, drawing attention across various linguistic dimensions, including morphology, semantics, and pragmatics. However, the phonology and prosody aspects of CR remain relatively unexplored. This paper represents a summary of an MA thesis (Petrechová, 2022) addressing this gap by conducting a comprehensive analysis of approximately 200 spoken excerpts of CR. The CR corpus encompasses diverse sources such as literature, radio, movies, and TV series, with manually curated spoken examples. The analysis investigates the overall intonation patterns of CR constructions, with special attention given to acoustic properties, including contrastive features in terms of intonation, overall duration of elements, and measurements such as F1 and F2 of stressed vowels. The investigation aims to shed light on the nuanced interplay of prosody and phonology in expressing contrast within CR constructions. The study also analyses the interconnection of acoustic and prosodic features of CR and other observed variables, such as the speaker's gender, CR pragmatic functions, and the position of CR in a sentence. The study provides evidence that the first element of CR tends to be more prominent and stressed, and that the intonation pattern of CR depends on the overall intonation pattern of the whole clause in which CR occurs.

KEY WORDS
reduplication, contrastive reduplication, phonology, prosody, stress

KLÍČOVÁ SLOVA:
reduplikácia, kontrastívna reduplikácia, fonológia, prozódia, prízvuk

DOI
https://doi.org/10.14712/23366591.2024.2.3

1. ÚVOD[1]

Reduplikácia, lingvistické zdvojovanie slovných komponentov, či už častí slov alebo celých fráz, je všadeprítomný proces s rôznorodým využitím, od detskej literatúry

1 Výsledky prezentované v tomto článku sú zhrnutím mojej magisterskej práce obhájenej na Filozofickej fakulte UK v roku 2022. Analýza, výpočty a celý korpus CR sú k dispozícii v tejto práci.

OPEN ACCESS

až po populárne médiá a každodenné rozhovory. Reduplikácia zahŕňa systematické opakovanie komponentov, ktoré slúži na sémantické, gramatické alebo pragmatické účely (Huddleston — Pullum, 2002).

Tento článok sa zameriava na špecifický typ reduplikácie nazvaný kontrastívna reduplikácia (contrastive reduplication = CR; Ghomeshi a kol., 2004b), ktorý zahŕňa zdvojovanie rovnakých komponentov s cieľom zdôrazniť prototypické významy slov, napr. *Do you want some soy milk or milk-milk?* CR zahŕňa rad sémantických, syntaktických, morfosyntaktických a fonologických aspektov (Ghomeshi a kol., 2004b, s. 307). Vedci dali CR rôzne názvy, ktoré odrážajú jej terminologickú a teoretickú zložitosť, napríklad „a lexical clone" (Horn, 2018), „the double" a proces „identical constituent compounding" (Hohenhaus, 2004) alebo „real-X-TR" (total reduplication, TR = úplná reduplikácia; Stolz a kol., 2012).

Výsledky prezentované v tomto príspevku sumarizujú moju diplomovú prácu obhájenú na Filozofickej fakulte UK v roku 2022 (Petrechová, 2022). Práca sa špecificky zameriava na fonologické aspekty tohto fenoménu v snahe stanoviť určité fonologické vlastnosti a podmienky CR, keďže tento aspekt je stále relatívne málo preskúmaný. V tejto práci sú dostupné analýzy, výpočty a celý korpus CR.

Reduplikácia je považovaná za potenciálny univerzálny jazykový jav, ktorý má potenciál podnecovať rôzne lingvistické analýzy (Moravcsik, 1978). Gooden (2003) zdôrazňuje kľúčové fonologické predpoklady reduplikácie z medzijazykového hľadiska, čo tvorí základ pre analýzu akustických a prozodických vlastností obsiahnutej v tejto štúdii. Analýza overuje, či medzi dvoma reduplikovanými komponentami CR existujú významné rozdiely v prozódii a akustike, pričom porovnáva trvanie dĺžky slov, meranie formantov F1 a F2 zdôraznených samohlások a intonáciu, ako aj priemernú výšku tónu. Článok, štruktúrovaný do štyroch hlavných častí, obsahuje stručné teoretické východiská analýzy CR, prezentáciu dát a metodológie, empirickú analýzu a v závere diskusiu o výsledkoch.

2. REDUPLIKÁCIA V ANGLIČTINE

Fenomén reduplikácie je predmetom rôznych výskumov už viac ako sto rokov, pričom prvé typologické analýzy sa datujú do práce Augusta Friedricha Potta z roku 1862. Kontrastívna reduplikácia (CR), ako pomerne novšia oblasť výskumu reduplikácie, však zostáva stále nedostatočne preskúmaná.

Reduplikácia zahŕňa rôzne typológie, ktoré sa primárne kategorizujú ako úplná a čiastočná reduplikácia. Pri úplnej reduplikácii je základ a reduplikát rovnaký a tvorený aspoň jedným slovom alebo väčším celkom, kým čiastočná reduplikácia zahŕňa základ a reduplikát menší ako samostatné slovo, často afix (Gil, 2011, s. 33). Rozlišuje sa aj medzi presnou a nepresnou reduplikáciou, kde reduplikant je buď dokonalou kópiou základu konštrukcie, alebo nepresnou kópiou (Mattes, 2014, s. 36). Ghomeshi a kol. (2004b, s. 309) klasifikujú ďalšie typy reduplikácie na základe funkčných vlastností, pričom uvádzajú CR ako jednu z možných typov reduplikácie (*milk-milk or soy milk*). K ďalším typom patrí „baby-talk" reduplikácia (*choo-choo*), viacnásobná reduplikácia (*hap-hap-happy*), *shm*-reduplikácia (*fancy-shmancy*), rýmové kombinácie

OPEN ACCESS

(*super-duper*), ablautové kombinácie (*hip-hop*) a intenzifikačná reduplikácia (*a sick sick sick person*).

3. KONTRASTÍVNA REDUPLIKÁCIA (CR) V ANGLIČTINE

CR v hovorovej angličtine, ktorej priekopníkmi sú Ghomeshi a kol. (2004b), zahŕňa reduplikáciu celých slov (*the salad-salad or tuna-salad*) alebo fráz (*you like him or you like-him-like-him*). Charakteristickým znakom CR je jeho jedinečná funkcia, ktorá zužuje interpretáciu základu konštrukcie na prototypickejší alebo doslovnejší význam (Ghomeshi a kol., 2004b, s. 307; Horn, 2018; Hohenhaus, 2004; Stolz a kol. 2012).

Väčšina prototypických príkladov CR prezentovaných v literatúre (porov. *the salad-salad* v Ghomeshi a kol., 2004b; Stolz a kol. 2012; Horn, 2018; Hohenhaus, 2004) predstavuje úplnú a presnú reduplikáciu, tzn. dve rovnaké slová alebo frázy sú presne a identicky reduplikované. Avšak niektoré príklady CR, ako upozorňuje Ghomeshi a kol. (2004b), zahŕňajú aj neúplné reduplikáty bez flektívnych morfémov. Skracovanie skloňovania a vynechanie prípon je v súlade s fonotaktickými princípmi, aby sa predišlo zhlukom viacerých spoluhlások, ako je to vidieť napríklad pri *talk-talked*, ktorý je prijateľnou verziou CR oproti **talked-talked*. Avšak iné gramatické formy, ako je nepravidelná forma plurálu, sa plne reduplikujú (napr. *people-people*), ako aj derivačné morfémy (napr. *relationship-relationship*) a celé zložené slová (napr. *boyfriend-boyfriend*). V ostatných príkladoch z CR sa základy dlhšie ako jedno slovo zvyknú plne reduplikovať, najmä ak je základom sloveso alebo prídavné meno s ich doplnkami v podobne zámena alebo predložiek, napr. *considered-it-considered-it* a *afraid-of-him-afraid-of-him*. Zámená môžu mať v CR prízvučné alebo neprízvučné klitické tvary (napr. *like-'em-like-'em*). (Ghomeshi a kol., 2004b, s. 323–324)

3.1 FUNKCIE A SÉMANTIKA CR

Primárnou funkciou CR je zúžiť interpretáciu samostatného slova na jeho prototypický význam a kontrastovať ho s jeho menej prototypickými interpretáciami. Reduplikované podstatné mená sa často riadia vzorom *XX is a proper/prototypical X* (XX je poriadné/prototypické X), kým slovesá a príslovky sa prispôsobujú vzoru *XX = really/properly/extremely X* (XX = skutočne/správne/extrémne X) (Hohenhaus, 2004, s. 301). Funkcia vyjadriť prototypický význam sa uplatňuje pri rôznych slovných druhoch. Najčastejšie používaným slovným druhom v CR sú podstatné mená, po nich nasledujú prídavné mená, príslovky, číslovky, alebo vlastné mená (Ghomeshi a kol., 2004b, s. 308). Výnimkami sú napríklad menej obsahové funkčné predložky, napr. *A: Did you go to Montreal? B: *Well, not **to–to***. Pri vlastných menách a názvoch lokalít sa môže používať CR na rozlíšenie významov v špecifických kontextoch, napr. *God-God, not any god*. (Ghomeshi a kol., 2004b, s. 313)

Horn (2018, s. 241–253) rozširuje zoznam funkcií CR vrátane funkcie vyjadrenia prototypického významu (*some milk-milk, not soy-milk*), doslovného významu (*he is dead-dead, not dead-exhausted*), intenzifikovaného významu (*I am tall, but he is tall-tall*) a pridaného významu. Je pozoruhodné, že funkcia pridaného významu sa opiera

OPEN ACCESS

hlavne o kontext a okolie jednotlivých príkladov CR. Na nasledujúcom príklade môžeme vidieť, že pridaný význam sa odvíja aj od negácie, ktorá je použitá pred CR. Bez negácie naznačuje reduplikácia význam spolubývania, s negáciou si význam reduplikácie spojíme skôr s romantickým vzťahom:

Pridaný význam	**Doslovný význam**
A: *I hear you guys are, um, living together now.* B_1: *Well,* ***we're not*** *<u>living together-living together</u>.* (romantický vzťah) (Ghomeshi a kol., 2004b, s. 315)	B_2: *Well,* ***we're only*** *<u>living together-living together</u>.* (spolubývanie)

TABUĽKA 1. Pridaný význam a doslovný význam CR

Doslovné významy CR často implikujú eufemistické alternatívy, ktoré dodávajú nuansy výrazom ako napr. *I am only coming over for coffee-coffee, not sex-coffee*.

Funkcie CR sú zhrnuté v nasledujúcej tabuľke:

Pragmatické funkcie CR	**Príklady**
Prototypická funkcia	So by "friend" do you mean **friend-friend**. gay friend. or "ex-boyfriend who you're Platonic with but still might have a thing for you" friend? [*The Big Bang Theory*, S03E07][2]
Doslovná funkcia	In those moments when you're not sure the undead are really **dead-dead**. don't get all stingy with your bullets. [*Zombieland, 2009;* Ghomeshi a kol., 2004a]
Funkcia pridaného významu	So tell me about it. Did you. uh. did you get a car? You know. a car with a "working engine"? You know? R-r-r-r-r. You know? A **car-car**. A car that you could have sex with. [*Foreign Exchange*, 2008; Ghomeshi a kol., 2004a]
Intenzifikačná funkcia	A: You are way smarter than me. You always have been. since we were kids. B: You are smart. A: Yeah. but you are smart. like **smart-smart**. Like could-actually-have a good-life smart. [*Sex Education*, S01E08]

TABUĽKA 2. Pragmatické funkcie CR

Je dôležité zdôrazniť, že schopnosť CR vyjadrovať viacero významov môže často viesť k dvojznačnosti, najmä pri potenciálne viacvýznamových slovách. Horn (2018, s. 241) to skúma pragmaticky a poukazuje na to, že tvorba CR je pomerne mentálne namáhavá a má tendenciu byť menej informatívna pre jej komplikovaný výklad. Preto CR

2 Príklady označené a špecifikované hranatou zátvorkou s názvom zdroja pochádzajú z korpusu CR príkladov zozbieraných autorkou v priebehu prípravy a zberu dát na analýzu v rámci štúdie od Petrechovej (2022). Pri príkladoch, ktoré boli prevzaté zo zoznamu CR príkladov od Ghomeshi a kol. (2004a) alebo iných autorov, je táto informácia špecifikovaná.

OPEN ACCESS

využíva fonológiu ako interpretačný nástroj a ďalšie kontextové prvky, ktoré často sprevádzajú CR konštrukcie, napomáhajú interpretácii prostredníctvom negácie, kontrastu alebo vo forme otázok.

3.2 PROZÓDIA A FONOLÓGIA CR

Ghomeshi a kol. (2004b, s. 334–336) uvádzajú niektoré prozodické obmedzenia CR pozorované na základe vlastných údajov o CR. Napríklad hovoriaci uprednostňujú reduplikáciu kratších slov s preferovaným dôrazom na prvom slove konštrukcie. Pokiaľ ide o intonáciu CR, treba zdôrazniť, že konštrukcie CR sa často objavujú v otázkach, vetách s negáciou alebo vo vetách vyžadujúcich kontrastívne zvýraznenie. Kontrastívne zvýraznenie zdôrazňuje člen vo vete, ktorý je zvyčajne označený dôrazom alebo prízvukom a svojou podstatou evokuje možné alternatívy (Samek-Lodovici, 2019, s. 59). Prvky CR sa často objavujú na konci vety potenciálne kvôli ich úlohe pri poskytovaní novej informácie alebo ich spojeniu s kontrastívnym zvýraznením (Ghomeshi a kol., 2004b, s. 336). Kontrastívny dôraz sa uplatňuje prostredníctvom klesavo-stúpavej intonačnej kontúry na prvom slove konštrukcie CR (Bing, 1983, s. 147). Pragmatika, prozódia a fonológia CR spoločne prispievajú k jej špecifickému používaniu v jazyku. Tieto predpoklady o fonológii CR sú síce v štúdii od Ghomeshi a kol. (2004b) prezentované, ale nebola publikovaná žiadna empirická štúdia s reálnymi dátami, ktoré by tvrdenia potvrdili.

Horn (2018, s. 243–244) tiež upozorňuje, že rôzne intonačné vzory môžu naznačovať rozdiely vo význame, ako je napríklad klesavá intonácia pre prototypické významy a stúpavá „ústretová" intonácia pre eufemistickejšie alebo pridané významy, evokujúca afirmatívnejšiu a nevinnejšiu intonáciu. Táto „intonácia so zdvihnutým obočím" je použitá na vyjadrenie nuáns zámeru hovoriaceho v prípadoch ako napríklad *Are you hot, or ^^**hot**-hot?*

4. DÁTA A METODOLÓGIA

Základným presvedčením, o ktoré sa opiera táto analýza je, že prozódia a fonológia zohrávajú kľúčovú úlohu pri tvorbe a používaní CR. Cieľom štúdie je podrobne preskúmať prozodické a akustické rozdiely medzi reduplikovaným členom a základom v konštrukciách CR a hľadať zákonitosti, ktoré sa môžu objaviť v rôznych prípadoch CR. Tieto rozdiely spočívajú v rozdielnej dĺžke a trvaní základu a reduplikátu, v rozdielnych vlastnostiach F1 a F2 formantov zdôraznených samohlások a v rozdieloch v priemerných výškach tónu a intonačných kontúrach jednotlivých CR slov.

Cieľom skúmaných fonetických vlastností je rozlíšiť zdôraznené alebo prominentné prvky CR od ich nezdôraznených náprotivkov. Dôraz a zvýraznenie slov vo výpovedi sa spája s vyššou výškou tónu, dlhšou dobou trvania slov a kvalitou samohlások (Trask, 2015, s. 336; porov. Roach, 1991, s. 85–86; Niebuhr a kol., 2012). Hoci niektorí spájajú prízvuk aj s intenzitou alebo hlasitosťou (Laver, 2008, s. 511, porov. Roach, 1991, s. 85), táto štúdia vylučuje intenzitu z analýzy kvôli technickým problémom spojeným s hodnotením intenzity jednotlivých slov.

OPEN ACCESS

Dôraz sa kladie nielen na identifikáciu potenciálnych rozdielov, ale aj na posúdenie ich významu. Takéto rozdiely by mohli ovplyvniť celkovú zrozumiteľnosť CR konštrukcií. Predpokladá sa, že nesprávne umiestnenie dôrazu má vplyv na zrozumiteľnosť slova a tým aj celej konštrukcie (Levis, 2018, s. 100).

Okrem toho sa v rámci výskumu testuje, či je akustická realizácia CR ovplyvnená inými premennými, ako sú funkcie a významy CR, pohlavie hovoriacich alebo pozícia CR konštrukcie v rámci vety. [3]

Pokiaľ ide o zber dát, štúdia zápasila s problémami súvisiacimi s nízkou frekvenciou CR v tradičných korpusoch, ako je napríklad *British National Corpus* (*BNC*, 2001; porov. Widlitzki, 2016; Hohenhaus, 2004). Riešením sa stali filmy a seriály a iné multimédiá, ktoré sú spoľahlivým zdrojom hovoreného materiálu. Seriály predstavujú 58 % príkladov, filmy 35 %, a zvyšných 7 % predstavujú videá na Youtube a TikToku, podcasty alebo reklamy. Primárny korpus je odvodený z článku „the Salad-salad paper" a k nemu vytvoreného písaného korpusu CR príkladov od Ghomeshiho a kol. (2004a, 2004b; 72,5 % príkladov), doplnený príkladmi z Horna (2018; 5 % príkladov) a Hohenhausa (2004; 2 % príkladov). Príklady od iných autorov boli zozbierané len v písanej podobe a našou úlohou bolo ich nájsť a zhromaždiť v hovorenej podobe a upraviť do podoby vhodnej pre ďalšiu analýzu. Ostatné nové príklady (20,5 %) boli nájdené základným náhodným postupom pozorovania, t.j. ad libitum zbieranie dát (Lehner, 1991).

Konečná analyzovaná vzorku, pozostávajúca z 200 hovorených príkladov CR, je predovšetkým starostlivo vybraná z hľadiska kvality, pričom sa pozorne zohľadňuje šum a hudbu v pozadí. Tieto príklady zahŕňajú presnú CR reduplikáciu jednoslabičných (92 príkladov) a viacslabičných slov a fráz (108 príkladov) bez akejkoľvek morfologickej variantnosti (napr. **gun-guns*). Príklady boli rozdelené do dvoch skupín a označené X1 a X2 pre jednoslabičné slová v CR a Y1 a Y2 pre viacslabičné slová a frázy v CR. Príklady CR boli umiestnené buď uprostred vety alebo na konci vety v deklaratívnych alebo opytovacích vetách, čo sa neskôr zohľadňuje v našej štatistickej analýze.

Z 200 CR príkladov bolo 101 vyprodukovaných mužskými hovoriacimi a 99 ženskými hovoriacimi. Kvôli nedostatku a komplikovanému zberu dát sme nebrali do úvahy pôvod a akcent hovoriaceho. Väčšina príkladov je však zozbieraná z amerických filmov, seriálov a multimédií.

Segmentácia a anotácia bola vykonaná v programe *Praat* (Boersma a Weenink, 2019). Všetky štatistické výpočty, štandardizované skóre, testy normality a testy dokazujúce štatistickú významnosť rozdielu boli vypočítané v programe *R* (*R Core Team*, 2017).

Tento výskumný dizajn kombinuje tradičnú korpusovú analýzu s inovatívnymi metódami zberu dát, so štatistickou analýzou dát a s dôsledným hodnotením spoľahlivosti anotácie a výpočtov, čím poskytuje komplexný rámec pre dôkladný výskum fonologických a prozodických aspektov konštrukcií CR v angličtine.

3 Výber pohlavia ako jednej zo skúmaných premenných sa opiera o literatúru, ktorá spája kontrastívnu reduplikáciu (CR) prevažne so ženskými hovoriacimi (porov. Horn, 2018; Widlitzki, 2016). Tieto konštrukcie sú, podľa Horna (2018, s. 251), spájané s dievčenským alebo miestami afektovaným vyjadrovaním. Pohlavie v spojitosti s intonáciou CR môže byť zaujímavý sociolingvistický dodatok tejto štúdie.

OPEN ACCESS

5. ANALÝZA

Analýza je rozdelená do troch základných častí, ktoré sa zameriavajú na akustické vlastnosti: dĺžka trvania slov v rámci CR, meranie formantov F1 a F2 zdôraznených samohlások v slovách CR a priemernú výšku tónu a intonáciu CR. Každý úsek je ďalej rozdelený na základe typu príkladov CR, pričom sa rozlišujú reduplikované jednoslabičné slová (X) alebo viacslabičné slová a frázy (Y).

5.1 DĹŽKA TRVANIA SLOV

Skúmanie temporálnych vlastností v jazyku zohráva kľúčovú úlohu pri pochopení konštrukcie, používania a vnímania CR. V tomto kontexte sa zameriavame na dĺžku trvania celých slov, t.j. časovú dĺžku slov, pretože sa predpokladá, že dĺžka vyslovenia slova priamo naznačuje jeho význam a dôraz vo vzťahu k ostatným prvkom v rámci konštrukcie. Všeobecne sa uznáva, že dlhšia doba vyslovenia sa spája so zdôraznenými slabikami a slovami. Napríklad Greenberg a kol. (2003, s. 9) zistili, že zdôraznené slabiky sú vo všeobecnosti o 60 – 100 % dlhšie ako ich nezdôraznené náprotivky.

5.1.1 DĹŽKA TRVANIA SLOV: JEDNOSLABIČNÉ SLOVÁ

Analýza porovnáva dve jednoslabičné slová ako cieľové komponenty v konštrukciách CR a trvanie ich vyslovenia. Nasledujúci príklad predstavuje jeden z príkladov CR s reduplikovanými jednoslabičnými slovami:

CR s jednoslabičnými slovami
Marge: Actually. We're done. Bart: D**one-done**. [*Simpsons*, S11E16; Ghomeshi a kol., 2004a]
Intenzifikačná funkcia Klesajúca intonácia

TABUĽKA 3. Príklad konštrukcie CR s jednoslabičným slovom

Po normalizácii rýchlosti reči jednotlivých hovoriacich sa vypočítalo z-skóre[4] na identifikáciu a vylúčenie štatisticky odchýlených hodnôt. Shapiro-Wilkov test[5] ukázal nedostatok normality pre prvú skupinu slov (X1) aj pre druhú skupinu (X2).

Neparametrický Wilcoxonov test[6] odhalil nevýznamný rozdiel medzi oboma skupinami (V = 1577; p-hodnota = 0,08207).

4 Štatistické odchýlky sú slová, ktoré majú skóre pod –2,99 a nad 2,99 v teste z-skóre.

5 Vykazovanie Shapiro-Wilkovho testu normality: W = hodnota testovacej štatistiky, p-hodnota = < 0,05/0,05 >.

6 Vykazovanie Wilcoxonovho testu: V = hodnota testovacej štatistiky, p-hodnota = < 0,05/0,05 >.

OPEN ACCESS

Priemerná doba vyslovenia CR slov síce naznačuje mierny nárast a predĺženie v prípade druhého slova (X2), rozdiel však nie je štatisticky významný:

Jednoslabičné slová v CR	X_1	X_2
Priemerná dĺžka trvania (*s*)	0,293634	**0,312479**

TABUĽKA 4. Priemerné trvanie dvoch jednoslabičných slov v CR

Je pozoruhodné, že 39 % príkladov ukazuje, že prvé slovo je dlhšie, kým 61 % ukazuje, že druhé slovo je dlhšie, čo je v rozpore s hypotézou, že prvé slová CR sú zdôraznené a dlhšie. Ďalšia analýza priemerného trvania slov na základe toho, ktorý komponent je dlhší, prináša nepresvedčivé výsledky.

Analýza potom skúma potenciálne vzťahy medzi rozdielmi v trvaní slov a sledovanými premennými (pozícia, funkcia, pohlavie) pomocou Kruskal-Wallisovho[7] a Wilcoxonovho testu, pričom nezistila žiadne štatisticky významné súvislosti.

5.1.2 DĹŽKA TRVANIA SLOV: VIACSLABIČNÉ SLOVÁ A FRÁZY

Po analýze skupiny jednoslabičných slov sa analýza zameriava na skupinu príkladov CR, ktorú tvoria viacslabičné slová a viacslovné frázy. Nasledujúce príklady predstavujú príklady CR pozostávajúce z viacslabičných slov alebo viacslovných fráz:

CR s viacslabičnými slovami	**CR s viacslovnými frázami**
That could be great. I mean. I haven't **decided-decided**. but that could be great. [*The New Twenty*, 2008; Ghomeshi a kol., 2004a]	I didn't mean it like that. I didn't mean **I-hate-you-I-hate-you**. [*Princess Protection Programme*, 2009; Ghomeshi a kol., 2004a]
Prototypická funkcia Klesavo-stúpavá intonácia	Doslovná funkcia Stúpavo-klesavá intonácia

TABUĽKA 5. Príklady CR s viacslabičnými slovami a viacslovnými výrazmi

Po výbere 108 príkladov sa ich hodnoty trvania ručne zozbierali zo systému *Praat* podľa procesu segmentácie stanoveného v počiatočných fázach zberu a spracovania údajov. Hodnoty trvania slov sa potom normalizovali podľa frekvencie reči jednotlivých hovoriacich a normalizovali sa na základe z-skóre, pričom sa vylúčili štatisticky odchýlené hodnoty.

Normalizované údaje sa následne testovali na normalitu rozdelenia pomocou Shapiro-Wilkovho testu. V prípade doby trvania viacslabičných slov a viacslovných fráz Shapiro-Wilkov test priniesol významnú p-hodnotu, teda nezistil žiadny dôkaz

7 Vykazovanie Kruskal-Wallisovho testu: H (stupeň voľnosti) = chi-kvadrát, p-hodnota = < 0,05 / 0,05 >.

OPEN ACCESS

normality rozloženia dát, a to v prípade prvých slov Y1 (W = 0,93195; p-hodnota = 1,947e-06) aj druhých slov Y2 v CR (W = 0,9325; p-hodnota = 2,129e-06).

Na základe výsledkov testov normality sa v analýze pokračuje Wilcoxonovým testom, ktorý sa používa na porovnávanie dvoch skupín neparametrických (nie normálne rozložených) dát. Rozdiel medzi oboma súbormi normalizovaných dôb trvania CR komponentov sa ukázal ako významný:

Viacslabičné slová a viacslovné frázy v CR:	Wilcoxonov test	**Štatistická významnosť**
Trvanie Y_1 — Trvanie Y_2	V = 3951, p-hodnota = 0,008125	**Významný**

TABUĽKA 6. Výsledky Wilcoxonovho testu porovnávajúceho trvanie dvoch viacslabičných slov/výrazov CR

Je dôležité pripomenúť, že rozdiel v trvaní jednoslabičných slov nebol významný (V = 1577; p-hodnota = 0,08207). Podľa očakávania teda existujú určité rozdiely súvisiace s počtom slabík a dĺžky jednotlivých reduplikovaných komponentov.

Keďže sa ukázalo, že rozdiel medzi oboma segmentmi Y1 a Y2 je signifikantný, pozreli sme sa na priemernú dobu trvania oboch skupín CR komponentov, ktoré sumarizuje nasledujúca tabuľka:

Viacslabičné slová a viacslovné frázy v CR:	Y_1	Y_2
Priemerná dĺžka trvania (*s*)	**0,329283**	0,299962

TABUĽKA 7. Priemerné trvanie viacslabičných slov/výrazov CR

Priemerné trvanie oboch súborov segmentov ukazuje, že prvé členy (Y1) sú vyslovené dlhšie ako druhé členy (Y2). Aby sme boli presní, spočítali sme, že len v 62% príkladov je prvé slovo dlhšie ako druhé, zatiaľ čo v 38% príkladov je trvanie druhého slova dlhšie.

Keďže tento rozdiel v dobe vyslovenia sa ukázal ako významný, ďalším krokom bolo overenie potenciálnej súvislosti medzi rozdielmi v dobe trvania a ďalšími sledovanými premennými (pozícia vo vete, funkcia, pohlavie). Kruskal-Wallisov a Wilcoxonov test dokázali, že neexistuje štatisticky významný vzťah medzi rozdielmi v trvaní slov CR a funkciou CR, jeho pozíciou vo vete ani pohlavím hovoriacich. Tieto nevýznamné rozdiely korešpondovali s rovnakými štatisticky nevýznamnými rozdielmi jednoslabičných slov CR.

5.2 HODNOTY F1 A F2

Analýza sa zaoberá rozdielmi v hodnotách formantov F1 a F2 zdôraznených centrálnych samohlások, predovšetkým porovnáním dvoch súborov centrálnych samohlá-

OPEN ACCESS

sok z hľadiska formantových zmien. Medzi centrálne samohlásky boli zaradené dlhé a krátke samohlásky spolu s dvojhláskami. Vyššie formanty naznačujú, že slovo je výraznejšie a dôraznejšie. Okrem toho vnímanie kvality samohlásky závisí aj od rozdielu medzi formantovými vlastnosťami F1 a F2, t.j. prechodom medzi F1 a F2 hodnotami (Wright & Nichols, 2015, s. 1). Preto analýza zahŕňa rozdiely F1-F2 aj v rámci jednotlivých slov CR.

5.2.1 F1 A F2: JEDNOSLABIČNÉ SLOVÁ

Najprv sa údaje o formantových vlastnostiach normalizovali, pričom na základe normalizácie z-skóre bola odstránená jedna štatistická odchýlka. Testovanie 91 príkladov CR na normalitu ukázalo, že všetky skupiny formantov (F1/X1, F2/X1, F1/X2 a F2/X2) vykazujú známky normálneho rozloženia. Parametrický T-test[8] , vhodný pre normálne rozložené údaje, odhalil nesignifikantné rozdiely medzi dvoma skupinami zdôraznených samohlások a ich F1 a F2 formantmi (F1/X1 — F1/X2 a F2/X1 — F2/X2).

Pri pohľade na priemerné hodnoty F1 a F2 v jednotlivých slovách je ťažké stanoviť jednoznačné tvrdenia týkajúce sa umiestnenia dôrazu. Nasledujúca tabuľka 8. ukazuje, že F1/X2 je vyššia ako F1/X1, zatiaľ čo F2/X1 je vyššia ako F2/X2, teda nejednoznačné hodnoty:

Jednoslabičné slová Priemerné F1, F2 (*Hz*)	X_1	X_2
F1	642,2593	**652,1103**
F2	**1721,18**	1693,362

TABUĽKA 8. Priemerné hodnoty F1, F2 dvoch súborov jednoslabičných slov CR

Okrem toho sa nezistila žiadna významná súvislosť medzi formantovými rozdielmi a inými premennými (funkcia, pozícia, pohlavie).

Následne bol analyzovaný rozdiel a vzťah medzi dvoma samotnými formantmi F1–F2 v rámci slova X1 a v rámci slova X2, pretože by mohol rozlišovať medzi zdôraznenými a nezdôraznenými prvkami. Rozdiel medzi formantmi F1-F2/X1 a F1-F2/X2 bol vypočítaný a normalizovaný na základe výpočtov z-skóre, ktoré neodhalili žiadne štatistické odchýlky. Shapirov-Wilkov test normality ukázal známky normality rozloženia, a to v prípade formantových rozdielov v prvých slovách F1/X1 — F2/X1 (W = 0,98383, p-hodnota = 0,3138) aj v druhých slovách F1/X2 — F2/X2 (W = 0,97421; p-hodnota = 0,06484). Keďže údaje vykazujú znaky normality rozdelenia, na ich porovnanie sme použili parametrický T-test, ktorý ukazuje, že formantové rozdiely sú štatisticky významné: t (91) = –1,9907; p-hodnota = 0,04951. Skutočný priemerný rozdiel medzi formantmi F1–F2 je zhrnutý v nasledujúcej tabuľke 9.:

8 Vykazovanie výsledkov t-testu: t (stupne voľnosti) = t hodnota, p-hodnota.

OPEN ACCESS

Jednoslabičné slová: Priemerný rozdiel hodnôt F1–F2 (*Hz*)	X_1	X_2
F1–F2 rozdiel	**1077,957**	1035,302

TABUĽKA 9. Priemerný formantový rozdiel v rámci dvoch skupín jednoslabičných slov CR

To znamená, že formantový rozdiel zdôraznených samohlások je väčší a výraznejší v prvom jednoslabičnom slove CR. Medzi rozdielmi F1-F2 a funkciou, pozíciou CR a pohlavím hovoriacich sa však nezistil štatisticky významný vzťah.

5.2.2 F1 A F2: VIACSLABIČNÉ SLOVÁ A FRÁZY

V prípade viacslabičných slov a viacslovných fráz CR sa vlastnosti F1 a F2 zbierali ručne a na základe výpočtov z-skóre sa vylúčili štyri štatistické odchýlky. Shapirov-Wilkov test odhalil normalitu len pre F1 druhej skupiny slov (F1/Y2) a žiadny dôkaz normality pre ostatné hodnoty F1 a F2.

Pomocou neparametrického Wilcoxonovho testu sa nezistili žiadne významné formantové rozdiely medzi F1/Y1 — F1/Y2 a F2/Y1 — F2/Y2. Keďže sa nezistil žiadny významný rozdiel, analýza v tomto prípade netestovala formantové rozdiely v súvislosti so sledovanými premennými.

Napriek tomu, že nebol zistený významný rozdiel, pri pohľade na priemerné vlastnosti F1 a F2 sa ukázalo, že samohlásky druhého replikovaného elementu (Y2) majú vyššie priemerné hodnoty formantov ako samohlásky prvého elementu CR (Y1):

Priemerné F1, F2 (*Hz*)	Y_1	Y_2
F1	634,6784	**646,7089**
F2	1729,808	**1740,133**

TABUĽKA 10. Priemerné hodnoty F1 a F2 dvoch súborov viacslabičných slov/fráz CR

Pokračovanie analýzy formantových rozdielov medzi F1–F2/Y1 a F1–F2/Y2 ukázalo štatisticky nevýznamný rozdiel (Wilcoxnov test, V= 0,3909; p-hodnota = 0,4658), bez významnej závislosti od sledovaných premenných. Avšak pohľad na výraznosť priemerných formantových rozdielov F1–F2 v rámci Y1 a Y2 naznačuje, že formantový rozdiel je výraznejší v druhom reduplikovanom člene CR, čo by nás nasmerovalo k záveru, že kvalita samohlások druhého členu CR je v priemere výraznejšia, t.j. zdôraznená:

Viacslabičné slová/viacslovné výrazy CR: Priemerný rozdiel hodnôt F1–F2 (*Hz*)	Y_1	Y_2
F1–F2 rozdiel	1074,796	**1084,168**

TABUĽKA 11. Priemerný formantový rozdiel medzi F1–F2 v rámci dvoch súborov viacslabičných slov/výrazov CR

OPEN ACCESS

5.3 PRIEMERNÁ VÝŠKA TÓNU A INTONÁCIA

V tejto časti sa venujeme analýze priemernej výšky tónu a intonácie komponentov CR, čo si vyžaduje úpravy nastavenia výšky tónu, najmä v prípade mužských hovoriacich, z dôvodu občasných ťažkostí pri identifikácii výšky tónu. V prvotných fázach segmentácie a anotácie dát, na začiatku analýzy sme v prípade mužov nastavili výšky tónu v rozmedzí 50 – 300 *Hz* a v prípade žien 100 – 600 *Hz* (porov. Vogel a kol., 2009). Neidentifikovateľné prípady priemernej výšky tónu boli označené ako 0 *Hz* a vylúčené ako odchýlky. Program *Praat* segmentoval jednoslabičné a viacslabičné slová, pričom každú slabiku/slovo anotoval pre priemernú výšku tónu, čo umožnilo skúmať rozdiely v priemernej výške tónu jednotlivých slov a celkové intonačné vzorce.

5.3.1. PRIEMERNÁ VÝŠKA TÓNU A INTONÁCIA: JEDNOSLABIČNÉ SLOVÁ

Po úprave nastavení výšky tónu a normalizácii a štandardizácii údajov, analýza pokračuje porovnaním priemernej výšky tónu v rámci dvoch súborov jednoslabičných slov v konštrukciách CR, ktoré neodhalilo žiadny významný rozdiel (Wilcoxonov neparametrický test, V = 1518; p-hodnota = 0,3976). Ani ďalšie štatistické testy nepreukázali štatisticky významnú súvislosť medzi priemernými hodnotami výšky tónu a sledovanými premennými (pozícia vety, pragmatická funkcia a pohlavie hovoriacich). Výpočty priemernej výšky tónu v rámci celej skupiny jednoslabičných slov CR ukazujú, že celková priemerná výška tónu druhého reduplikovaného prvku je vyššia, t.j. výraznejšia a zdôraznená:

Jednoslabičné slová v CR:	X_1	X_2
Celková priemerná výška tónu (*Hz*)	183,7325	**188,1557**

TABUĽKA 12. Celková priemerná výška dvoch súborov jednoslabičných slov CR

Napriek nedostatku významných rozdielov analýza ďalej skúma intonačné vzory. Keďže pre každé jednoslabičné slovo je zistiteľná len jedna hodnota priemernej výšky tónu, čo nám neumožňuje analyzovať intonačné vzorce jednotlivých slov CR, analýza sa však zamerala na intonačné vzorce celej konštrukcie CR.

Intonačné vzorce boli normalizované, štandardizované a testované na normalitu. Intonácia reduplikovaných jednoslabičných slov sa pohybovala od klesavej (51 príkladov) po stúpavú intonáciu (37 príkladov), zvyšok príkladov bol vylúčený pre neidentifikovateľnú priemernú výšku tónu. Tieto intonačné vzory boli potom testované vo vzťahu k ďalším sledovaným premenným funkcie a pozície vo vete a pohlavia. Medzi funkciou CR a intonačnými vzorcami a pohlavím sa nezistila žiadna významná súvislosť. Výpočty však ukazujú štatisticky významný vzťah medzi intonačným vzorom a pozíciou CR vo vete (H [2] = 11,342; p-hodnota = 0,003444).

V strede vety sa jednoslabičná CR objavila 29-krát, z toho 19 príkladov (65 %) vykazovalo klesavú intonáciu a 10 príkladov (35 %) stúpavú. Na konci opytovacej vety bola jednoslabičná CR 21-krát, z toho 6 príkladov (29 %) malo klesavú intonáciu

OPEN ACCESS

a 15 stúpavú intonáciu (71 %). Na konci oznamovacej vety sa jednoslabičná CR objavila 38-krát, z toho 26-krát (68 %) mala klesavú intonáciu a 12-krát (32 %) stúpavú intonáciu. Podrobnejšia analýza zameraná na intonáciu jednoslabičných konštrukcií CR ukazuje, že CR nemá špecifický alebo jednoznačný intonačný vzor. Pokiaľ berieme do úvahy, že anglické oznamovacie vety vykazujú skôr klesavú intonáciu a zisťovacie otázky typu „áno/nie" majú štandardne stúpavú intonáciu (Roach, 1991), je možné tvrdiť, že CR sa prispôsobuje intonačnému vzoru celej vety, pričom viac príkladov CR si osvojuje klesavú intonáciu.

5.3.2 PRIEMERNÁ VÝŠKA TÓNU A INTONÁCIA: VIACSLABIČNÉ SLOVÁ A FRÁZY

Po vylúčení príkladov s neidentifikovateľnou priemernou výškou tónu štatistická analýza ukázala významný rozdiel v priemernej výške tónu medzi prvým a druhým členom CR (V = 12078; p-hodnota = 1,904e-05). Priemerná výška tónu Y1 bola vyššia ako Y2, čo naznačuje zvýraznenie prvých slov v CR:

Viacslabičné slová/frázy v CR	Y_1	Y_2
Celková priemerná výška tónu (*Hz*)	**169,7217**	140,7532

TABUĽKA 13. Celková priemerná výška tónu dvoch súborov viacslabičných slov/fráz v CR

Analýza tiež neodhalila žiadny významný vzťah medzi funkciou CR a rozdielmi medzi hodnotami priemernej výšky tónu (H [8] = 6,5327; p-hodnota = 0,5878). Významné súvislosti sa však zistili medzi rozdielmi priemernej výšky tónu a pozíciami CR vo vetách (H [2] = 11,262; p-hodnota = 0,0039). Hodnoty priemernej výšky tónu sa výraznejšie menia, keď sú konštrukcie CR umiestnené na konci vety, čo korešponduje s celkovým intonačným priebehom meniacim sa smerom ku koncu vety.

Skúmanie celkových intonačných vzorcov (89 príkladov) viacslabičných konštrukcií CR poukázalo na významné rozdiely medzi vzorcami (H [6] = 219,71; p = 1,4e-16). Tieto intonačné vzorce majú veľa podôb od stúpania a klesania po stúpanie-klesanie, klesanie-stúpanie, klesanie-stúpanie-klesanie, stúpanie-klesanie-stúpanie alebo stúpanie-klesanie-stúpanie-klesanie. Celkový intonačný vzor významne nekoreloval s funkciami CR (H [12] = 14,105; p-hodnota = 0,294) alebo pozíciami (H [5] = 4,0336; p-hodnota = 0,5446), ani s pohlavím (W = 799; p-hodnota = 0,1183). Je pozoruhodné, že viacslabičné slová a viacslovné spojenia nepreukazovali výrazný vplyv funkcie alebo pozície na intonačné vzory na rozdiel od pozorovaného vplyvu na jednoslabičné slová CR (H [2] = 11,342; p-hodnota = 0,003444).

6. DISKUSIA A ZÁVER

Tento článok si kladie za cieľ poskytnúť komplexné fonologické a prozodické vzory kontrastívnej reduplikácie (CR). Kým CR zahŕňa pragmatické, syntaktické, lexikálne

OPEN ACCESS

a fonologické aspekty, dôraz je tu kladený na jeho nedostatočne preskúmanú fonológiu. Na základe literatúry o reduplikácii v angličtine sa predpokladá, že prozódia CR sa podobá iným anglickým zloženým slovám s dôrazom na počiatočnom člene (porov. Hohenhaus, 2004; Stolz, 2009; Finkbeiner, 2014; Quirk a kol., 1985; Huddleston — Pullum, 2002). Sú analyzované tri hlavné aspekty: rozdiely v trvaní slov, rozdiely v hodnotách formantov a rozdiely v priemernej výške tónu a intonácii.

Štatisticky relevantné zistenia podporujú hypotézu, že CR je podobná anglickým zloženým slovám, pri ktorých je prvý člen zdôraznený (porov. Hohenhaus, 2004; Stolz, 2009; Finkbeiner, 2014). Priemerná dĺžka trvania slov a fráz, priemerný rozdiel vo formantoch F1-F2 prízvučných samohlások a priemerná výška tónu v rámci slabík boli výraznejšie pri prvom člene CR. Je však dôležité poznamenať, že tu boli výrazné rozdiely vo výsledkoch týkajúcich sa prozodických a akustických vlastností príkladov CR na základe počtu slabík jednotlivých členov. Jednoslabičné slová ukazujú významné rozdiely vo formantoch, kým viacslabičné slová a frázy vykazujú významné rozdiely v trvaní dĺžky členov a priemernej výške tónu. Výsledky podčiarkujú podobnosti medzi CR a anglickými zloženými slovami, pokiaľ ide o prozódiu a umiestnenie dôrazu.

Zo skúmaných premenných (pohlavie hovoriacich, pragmatická funkcia a pozícia vo vete) sa ukázala ako štatisticky relevantná len spojitosť medzi príkladmi CR s jednoslabičnými slovami a ich pozíciami vo vete a jej vplyvom na intonačný vzorec jednotlivých CR príkladov. Na konci oznamovacích viet a otázok mali príklady zväčša klesavú intonáciu a v prípade CR, ktorá bola použitá v strede viet prevažovala stúpavá intonácia.

Výskum nezistil štatisticky relevantnú spojitosť medzi fonologickými vlastnosťami príkladov CR a ich pragmatickými funkciami, čo môže mať za následok horšie interpretovateľný význam CR v jednotlivých komunikačných situáciách, ako naznačuje aj Horn (2018). Významy CR môžu byť rôzne a bez fonologických a prozodických nápovedí sú o to nejednoznačnejšie.

Výzvy, s ktorými sme sa stretli pri zbere dát, naznačujú potenciálne výhody používania vlastných nahrávok autentickej reči alebo vytvárania nových korpusov pre ďalšie analýzy. Celkový nedostatok príkladov nás donútil analyzovať jednoslabičné i viacslabičné členy CR, čo prispelo ku konečnému nesúladu a nejednoznačnosti výsledkov analýzy. Nasledujúce výskumy by mali tento typ variácie odstrániť a zamerať sa len na jednoslabičné skupiny slov v CR, alebo len na viacslabičné slová, alebo len frázy. Potenciálne štúdie by sa mali zamerať na pragmatické funkcie CR a stanoviť komplexnejšie pokyny pre rozlíšenie a identifikáciu týchto funkcií. Táto analýza sa riadila predovšetkým pokynmi Horna (2018), ale určite by využila podrobnejšie diskurzívne analýzy funkcií CR ako návod na ich identifikáciu.

Aj napriek tomu, že štúdia nenašla štatisticky relevantnú spojitosť medzi fonologickými vlastnosťami CR a pohlavím jednotlivých hovoriacich, potenciál tejto štúdie siaha do sociolingvistickej alebo sociofonetickej oblasti a skúma, ako je prozódia CR vnímaná. Výskum reduplikácie sa môže ďalej rozšíriť na medzijazykové komparatívne štúdie a môže analyzovať používanie a vnímanie CR v rôznych lingvistických kontextoch, čo prispeje ku komplexnejšiemu pochopeniu prozódie a fonológie CR. Typológia reduplikácie v angličtine, spolu s postavením CR v rámci tejto typológie

OPEN ACCESS

by mali byť tiež dôležitými aspektami ďalšieho výskumu. Fenomén reduplikácie nie je dostatočne systematicky preskúmaný. Podľa dostupnej literatúry sa v angličtine objavuje niekoľko typov reduplikácie (porov. Kapitola 2), avšak neexistuje detailná a komprehensívna štúdia, ktorá by reduplikácie v angličtine popísala. Keďže reduplikácia je proces, ktorý zahŕňa morfologické, syntaktické, sémantické, fonologické aj pragmatické aspekty, ponúka sa reduplikáciu komplexne popísať zo všetkých týchto uhlov. Je možné, že jednotlivé typy reduplikácie v angličtine fungujú na istom zdieľanom princípe. Je dôležité zmapovať CR, ako aj iné druhy reduplikácie v angličtine. Štúdie by sa mali v budúcnosti venovať aj možnému mapovaniu historického vývoja procesu reduplikácie a aj typu CR, čo by nám pomohlo pochopiť používanie reduplikácie v angličtine.

LITERATURA

Bing, J. M. (1983): Contrastive Stress, Contrastive Intonation and Contrastive Meaning. *Journal of Semantics Journal of Semantics*, 2, 2, s. 141–156.

Boersma, P. — Weenink, D. (2019): *Praat: Doing phonetics by computer [Computer program]* (Version 6.0.46). http://www.Praat.org.

Finkbeiner, R. (2014): Identical constituent compounds in German. *Word Structure*, s. 182–213. https://doi.org/10.3366/word.2014.0065 .

Ghomeshi, J. — Jackendoff, R. — Rosen, N. — Russell, K. (2004a): *Corpus of English contrastive focus reduplications*. https://home.cc.umanitoba.ca/~krussll/redup-corpus.html#242 .

Ghomeshi, J. — Jackendoff, R. — Rosen, N. — Russell, K. (2004b): Contrastive Focus Reduplication in English (The Salad-Salad Paper). *Natural Language and Linguistic Theory*, 22, s. 307–357. https://doi.org/10.1023/B:NALA.0000015789.98638.f9.

Gil, D. (2011): From repetition to reduplication in Riau Indonesian. In: B. Hurch (ed.), *Studies on Reduplication*. De Gruyter Mouton, s. 31–64 https://doi.org/doi:10.1515/9783110911466.31.

Gooden, S. A. (2003): *The Phonology and Phonetics of Jamaican Creole Reduplication* [Dissertation Thesis]. The Ohio State University.

Greenberg, S. — Carvey, H. — Hitchcock, L. — Chang, S. (2003): Temporal properties of spontaneous speech — a syllable-centric perspective. *Journal of Phonetics Journal of Phonetics*, 31, 3–4, s. 465–485.

Hohenhaus, P. (2004): Identical Constituent Compounding — a Corpus-based Study. *Folia Linguistica — FOLIA LINGUIST*, 38, s. 297–332. https://doi.org/10.1515/flin.2004.38.3-4.297.

Horn, L. R. (2018): The Lexical Clone: Pragmatics, prototypes, productivity. In: R. Finkbeiner — U. Freywald (eds.), *Exact Repetition in Grammar and Discourse*. De Gruyter Mouton, s. 233–264. https://doi.org/10.1515/9783110592498-010.

Huddleston, R. — Pullum, G. K. (2002): *The Cambridge Grammar of the English Language*. Cambridge University Press; Cambridge Core. https://doi.org/10.1017/9781316423530.

Laver, J. (2008): *Principles of phonetics*. Cambridge Univ. Press.

Lehner, P. N. (1992): Sampling Methods in Behavior Research. *Poultry Science Poultry Science*, 71, 4, s. 643–649.

Levis, J. (2018). *Intelligibility, oral communication, and the teaching of pronunciation*. Cambridge University Press.

Mattes, V. (2014): *Types of Reduplication: A Case Study of Bikol*. De Gruyter Mouton. https://doi.org/10.1515/9783110363128.

Moravcsik, E. A. (1978): Reduplicative Constructions. In: J. H. Greenberg a kol. (eds.), *Universals of Human Language*. Stanford University Press, s. 297–334.

Niebuhr, O. — Jarzabkowska, P. — Lorenz, U. — Schulz, C. — Sodigov, F. (2012): Say it again, Sam! The prosodic profiles of emphatic reduplication in German. In: *Proceedings of the 6th International Conference on Speech Prosody, SP 2012* (Vol. 1).

Petrechová, S. (2022): *An acoustic-prosodic analysis of contrastive reduplication in English*. Diplomová práce. Praha: Univerzita Karlova, Filozofická fakulta.

Pott, A. F. (1862): *Doppelung (Reduplikation, Germination) als eines der wichtigsten Bildungsmittel der Sprache: Beleuchter aus Sprachen aller Welttheile.* Im Verlage der Meyer'schen Hofbuchhandlung.

Quirk, R. — Greenbaum, S. — Leech, G. — Svartvik, J. (1985): *A Comprehensive grammar of the English language*. Longman.

R Core Team (2017): *R: A language and environment for statistical computing*. R Foundation for Statistical Computing, Vienna, Austria. URL https://www.R-project.org/.

Roach, P. (1991): *English phonetics and phonology: A practical course*. Cambridge Univ. Press.

Samek-Lodovici, V. (2019): *Contrast, Contrastive Focus, and Focus Fronting*. https://doi.org/10.13140/RG.2.2.36271.38565.

Stolz, T. (2009): Total reduplication: syndetic vs. asyndetic patterns in Europe. *Grazer Linguistische Studien*, 17, s. 99–113.

Stolz, T. — Stroh, C. — Urdze, A. (2012): *Total Reduplication: The Areal Linguistics of a Potential Universal*. Akademie Verlag. https://doi.org/doi:10.1524/9783050050973.

The British National Corpus, version 2. BNC World. (2001): Distributed by Oxford University Computing Services on behalf of the BNC Consortium. URL: http://www.natcorp.ox.ac.uk/.

Trask, R. L. (2015). *A Dictionary of Phonetics and Phonology*. New York Routledge.

Vogel, A. P. — Maruff, P. — Snyder, P. J. — Mundt, J. C. (2009): Standardization of pitch-range settings in voice acoustic analysis. *Behavior Research Methods*, 41, 2, s. 318–324.

Widlitzki, B. (2016). Talk talk, not just small talk. Exploring English contrastive focus reduplication with the help of corpora. *ICAME Journal*, 40. https://doi.org/10.1515/icame-2016-0008.

Wright, R. — Nichols, D. (2015): Measuring Vowel Formants. *UW Phonetics/Sociolinguistics Lab Wiki*. https://depts.washington.edu/phonlab/resources/measuring-formants.pdf.

Sára Petrechová | Ústav anglického jazyka a didaktiky,
Filozofická fakulta Univerzity Karlovy | nám. Jana Palacha 2, 116 38 Praha 1
ORCID ID: 0009-0005-1361-8322
sarapetrechova@gmail.com